

Přeživší

Město duchů – zde poprvé potkáváme hlavní 4 frakce (Čeští lvi, Rangers, Grabiezcí a Řád) celého příběhu. Situace byla velice žalostná, frakce prakticky nedisponovaly žádnou výstrojí, municí a zbraněmi (neměli ani svítilny – na lokace se svítilo cigárem). První noc pobytu ve městě se objevili nebezpeční tvorové – rychlí, tiší a krvelační, nekontrolovaní nikým a ničím, jen svou touhou zabíjet.

Jeden z nich byl nad nimi – větší, silnější, chytřejší. Bubakis! Tento tvor přišel z čistajasna z hlubin města duchů. Byl naprosto imunní vůči veškerým, zde dostupným zbraním. Současně s ním vyšla najevo i skutečnost existence vědeckého projektu s názvem Sparťan. Tento projekt již před 30 lety započali první zakladatelé Slavjanské armý. Mělo se jednat o supervojáka schopného bojovat v jakémkoliv prostředí, za jakýchkoliv podmínek a proti jakémukoliv nepříteli. Projekt byl myšlen jako zbraň proti blížící se hrozbě z vesmíru. Byl však pozastaven z důvodu velkého počtu neúspěšných pokusů. Bubakis byl posledním subjektem. Disponoval všemi “kladnými” vlastnostmi supervojáka, ale zároveň i mnoha “zápornými”. Jednotlivé frakce se snažily získat alespoň část projektu pro sebe.

Po městě se rozšířila informace o skrytém bunkru Slavjanské armý, který je stále Slavjany obsazen. Frakce se tedy snažily se Slavjany spojit a bunkr nalézt. Mezi obyvateli Města duchů se ale pohybovala ještě další skupina – Kolonizátoři. Malá skupinka agentů, uvězněná na Zemi, která hledala způsob, jak Zemi opustit.

V průběhu zkoumání města, nechávání se zabíjet mutanty, se objevila další informace o další Slavjanské základně – a to konkrétně zbrojnici, která měla vyzbrojit Sparťany do války s nepřitelem – s Kolonizátory. Zbrojnice se nacházela hluboko pod hladinou jezera a za použití běžných technologií nebyla dostupná. Jedinými lidmi, kterým se podařilo dostat dovnitř byl guvernér Řádu a několik příslušníků Českých lvů. Ve zbrojnici se nacházelo velké množství arzenálu – tanky, meziplanetární plavidla, obrněná vozidla, zbraně a nespočet munice. Je známo, že tyto dvě frakce získaly nějakou část této kořisti.

Slavjanská osádka bunkru Nadeyat'sya-7 očekávala příchod Slavjanské divize, a proto po 30 letech bunkr otevřela. Tohoto činu využili Kolonizátoři, kteří věděli o přítomnosti velice vyspělého zařízení pro meziplanetární cestování v bunkru. Není známo, jak jej Slavjani získali, jedná se však o zařízení, které dokáže přepravovat hmotu během několika sekund napříč vesmírem. S pomocí své vyspělé techniky pronikli kolem stráží, uprchli branou a vzali s sebou jistý velice vzácný artefakt ukořistěný původně Grabiezcí, z nichž některé nabrali do svých služeb. Osádka bunkru se nejprve spojila s Českými lvy – odnož Slavjanů, protože divize Slavjanů nebyla schopna dorazit včas. Frakce Rangerů a Grabiezců se pokusili za pomoci svých posil proniknout do bunkru násilím. Bunkr odolal jen díky příchodu zmíněné Slavjanské divize, která zaútočila frakcím do zad. Této příležitosti využil Řád a Reich – uzmuli kořist a zmizeli. Po tomto střetu byli všechny ostatní frakce kromě Slavjanů nuceny opustit Město duchů.

Znovuzrození

Po vyhnání ostatních klanů z Ketkovic se ve Slezsku usadila velká skupina, která se nazývala Reich. Tvrdili o sobě, že jsou odbojem Císařského impéria a jejich cílem se svrhnout císaře. Reich si byl vědom svých nedostatků v materiálu i lidech, proto se rozhodli kontaktovat a pozvat na sněm české klany.

Následovalo dlouhé a namáhavé jednání o podmínkách spojení. Po jisté době se spolu frakce Čeští lvi, Řád, Rangers opevnili v pevnosti Reichu, pod vedením důstojníka Hanse Kemerich. Po jistou dobu bylo toto společenství prosperující, spojeným jednotkám se podařilo zajistit blízké bunkry a získat potřebné zdroje pro funkci pevnosti. Jediné nebezpečí představovali až moc podezřele organizované útoky mutantů. Komunita i tak sílila.

Spojené jednotky Aliance objevili ustupující skupinu Slavjanské armády s mnoha zraněnými v čele s majorem Nikolajem Federovem. Od toho se poté dozvěděli o blížícím se nebezpečí svaté armády, a o tom že Svatá disponuje zbraněmi hromadného ničení. Federov se snažil vyjednat navrácení odcizeného materiálu i s kopiemi projektu Spartán. Na oplátku slíbil pomoc v boji proti nepříteli a možnou účast na projektu skupině vědců.

Totožní agenti, kteří infiltrovali některé české klany v Městě duchů se dostali i na tento sněm. Po neúspěšné sabotáži byli odhaleni a zlikvidováni, ale dokázali však poslat důležité informace k budoucímu útoku na Nadeyat'sya-7, při kterém byli zraněni členové Českých lvů.

Jak zmiňoval major Federov, Svatá armáda přišla i sem. Podařilo se jim zajmout guvernéra Řádu, kterého drželi v nedalekém bunkru. Po krátkých debatách a menších rozbrojích se rozhodli guvernéra zachránit. Po úspěšné záchraně jej udatný zdravotník odtáhl na svých zádech až na ošetřovnu do pevnosti, kde byl stabilizován a po krátké době bez jasných okolností zmizel.

Intermezzo

Slavjanská arma byla téměř poražena, zbylo jen pár jednotek, které se snažily zastavit postup Svaté armády směřující do střední Evropy. Bohužel bez velkého úspěchu. Zbylé jednotky se snaží přemístit ze své severní základny do Česka, aby zde dokončily svůj úkol – Spartána.

Vojenské útvary Českých lvů se zakopaly na předměstí Brna, zatím se drží statečně a bez velkých ztrát, ale jeden útvar v čele s velitelkou se pomalu chystá zpět do Města duchů. Tak jako ostatní frakce, tam jdou něco hledat, něco po čem každý touží.

Aktuálně je mezi frakcemi chaos. Každá frakce se snaží dosáhnout za každou cenu svého cíle. Z povzdálí sledují veškeré dění Kolonizátoři, kteří se chystají si všechen život na Zemi zotročit. Je to však jejich jediný cíl? Jediní, kteří tuší o blížící se bouři jsou Slavjani, jejichž hlavním zájmem je obrana Země, byť to v posledních letech moc nevypadá. Tento záměr jim však komplikují ostatní frakce, které jednají prozatím jen ve svém vlastním zájmu, ale brzy zjistí svou úlohu v nadcházející válce. I přes to že Slavjani nabídli pomoc, čestným myšlenkám ostatních frakcí nevěří. Kdo ví jak osudová bitva dopadne?!

“Válka vypukla dřív, než si všichni stačili uvědomit, co se vlastně stalo. Vojska Aliance vytáhla proti Císařským, ale protože byli oslabeny o velkou část Českých lvů, kteří drželi Svatou armádu na předměstí Brna, byli nuceni vyžádat o pomoc Grabiezce, které původně do Aliance přizvat vůbec nechtěli, ale protože se dostali do téhle nemilé situace byli nuceni s nimi uzavřít dočasné spojení, výměnou za to jim nabídli velkou část svých zásob ocele a nafty. Nejdřív Řádová vojska vytlačila Císařské z obraných pozic 60 km od Prahy a poté s podporou Rangerovských průzkumných jednotek a Grabiezčími obrněnými jednotkami je hnali až k hranicím kde narazili na odpor. Tam utrpěli první velké ztráty, ale i přesto vyhráli. Po pár dnech odpočinku se rozhodli vpadnout na území Císařských a zlikvidovat Císaře, jenže před Berlínem narazili na velmi tuhý odpor, a tak postup zůstal na mrtvém bodě. Tuhle šanci využil Reich a s pouhou hrstkou mužů a žen obešli Berlín a ze západní strany, kde byla obrana nejslabší, vzali město útokem. Doslova převálcovali obránce, vtrhli do Císařova “paláce”, pobili jeho gardu do posledního muže a poté veřejně Císaře pověsili nad bránu. Pověsili ho na ostnatém drátě, polili benzínem a zapálili. Když se o tom dozvěděl zbytek vojáků, okamžitě se vzdali a odevzdali své zbraně.”

Z deníku neznámého Řádového vojáka.

“Poté co bylo poraženo Císařství, jsme se rozhodli ukázat Kolonizátorům, že nejsou nepřemožitelní. Vtrhl jsem do jednoho z jejich táborů, kde jsme zapálili všechny stany i s Kolonizátory uvnitř a ti co byli na strážích nebo přežili byli zajati. Počkali jsme do úsvitu, a poslali jsme jednoho zajatce se slovy: “utíkej a pověz svým kamarádům, že jsme tady a že čekáme”. Kolem pravého poledne se objevili a jak byli na dohled zvedli jsme meče a usekali zbylým zajatcům hlavy. Poté jsme je napíchlí na kůl. Oni s údivem stáli a nevěřili svým vlastním očím. Pak jsem vydal rozkaz jednomu ze svých mužů, který byl vynikající střelec, aby v hledáčku našel jejich velitele a zastřelil ho.”

Hlášení Davida Michálka na loď Žukov.

“Dostali jsme rozkaz o zajmutí jednoho či více vojáků Svaté armády. Tenhle rozkaz jsme splnili. Podařilo se nám zajmout tři vojáky, kteří vypověděli, kolik jich je, jaké mají zásobování a kdy dostávají přiděly jídla. Po získání těchto informací jsme vyslali sabotážní tým, který měl za úkol zničit všechny zásoby pohonných hmot, otrávit projímadlem veškerou vodu a jedem na krysy otrávit jídlo. Tento úkol jsme dokončili bez značné námahy. Na večer jsme zaútočili. Odpor byl velmi slabý, nakráčeli jsme si to přímo s jistotou do lazaretu, kde jsme našli snad celou armádu, jak se svíjí v křečích a umírá ve svých vlastních výkalech. Vzpomněl jsem si, co udělali Slavjanům, vytáhl jsem zbraň a začal jsem jednoho po druhém popravovat. Ostatní chvíli váhali, ale pak udělali to samé. Ti, co přežili, se rozutekli. Tak byla poražena velká a prý neporazitelná armáda.”

Zápisky důstojníka Českých lvů.

Den všech dnů

Frakce Českých lvů a Slavjanů se opět setkávají ve Městě duchů. Zde však naráží na dvě menší skupiny, které spolu před nedávnem začaly spolupracovat. Jedná se o skupinu doktorů, kteří se označují jako Červený kříž a druhá tajuplná skupina o které nikdo pořádně neví odkud přišli, Lovci lebek. Dále se na území také objevila průzkumná jednotka Řádu, která celé dění bedlivě sledovala. Jako poslední se ve městě objevila překvapivě početná skupina Rangerů.

Frakce se pustily do prozkoumávání rozbombardovaného města a znovuvybudování základen. Během své činnosti narazili na podivné těleso vyčnívající ze země. Posléze zjistili, že se jedná o meziplanetární plavidlo. Nedaleko plavidla objevili hřbitov s náhrobky, na kterých byl psán neznámý dialekt. Skupina Českých lvů která se k hřbitovu dostala jako první na něm našla podivnou ampuli, jež byla silně radioaktivní.

První věc která průzkumníky zajímala bylo zda se dostanou do Nadeyat'sya-7. Nalezli však pouze silně zavalený vchod. K řešení tohoto problému však neměli dostatek nutného materiálu a byli nuceni ho nechat na později.

Po krátké debatě se velení Českých lvů rozhodlo do lodi proniknout násilím, protože byla uzamčena zevnitř. Vypálili do lodi malý otvor kterým do ní pronikli. Uvnitř našli tvora s prapodivnou hlavou, který ležel raněn na bedně plné vzácného Thorium. Červený kříž se tohohle tvora snažil ošetřit, avšak bezúspěšně. Tvor jim v posledních minutách svého života sdělil že patří k rase "Thůmů" která bojovala proti Kolonizátorům ovšem bezúspěšně.

Skupina Rangerů byla však skupina Kolonizátorů, jež se za Rangery vydávala. Jako všichni ostatní se chtěli zmocnit projektu Spartán, ale také hledali vzácné Thorium které potřebovali pro opravu poškozené lodi na orbitě. Pod rouškou noci se vydali hluboko do pustiny, aby si pomocí teleportačního paprsku přenesli na zem zásoby a také svého vůdce jež ovládal tělo Guvernéra Řádu. Při cestě zpět, pro jistotu, aby nebyli odhaleni zvolili mnohem delší a složitější cestu do základny. Následně však byla zajata hlídka Lovci lebek kvůli podezření, že se jedná o kolonizátory.

Následující den se Guvernér z důvodu možného odhalení skupiny přesunul zpět na loď i se vzácným artefaktem a skupina se rozhodla území opustit. Při svém ústupu se však museli probít skupinou Českých lvů, jež jim stála v cestě. Tu se jim nakonec povedlo zahnat do jejich vlastního proti-radiačního bunkru a dočasně uvěznit. Tento čas tedy využili k úniku, aniž by byli pronásledováni.

Ostatní frakce po tomhle "vítězství" začali o něco intenzivněji spolupracovat a rozhodli se dát své zdroje dohromady aby mohli od obchodníka Tina koupit výbušninu na uvolnění závalu Nadeyat'sya-7.

Při soumraku skupina Českých lvů, Slavjanů, Řádu, Lovců lebek a Červeného kříže odpálila zával a vyrazila do Nadeyat'sya-7. Při vstupu do bunkru však byli přepadeni do zad neznámým protivníkem, ale podezření padá na Svatou armádu. Odříznuti v bunkru od jediného východu se rozhodli bunkr prohledat. V komplikované síti chodeb a místností neměli jednoduchý úkol najít jinou cestu ven mezitím co na ně neustále doráželi útočníci. Ty se jim podařilo za vysokých ztrát zatlačit. A po několikahodinových bojích i nalézt další východ jež byl zamčen zevnitř a uniknout.

Při rozbřesku do Města duchů zavítal nečekaný host. Slavjanský inženýr, který tvrdil že byl členem posádky, jenž měl stále přístupové kódy k obraným systémům Nadeyat'sya-7. Po otevření Nadeyat'sya-7 zachytil signál bunkru a vydal se tedy na průzkum. Čeští lvi za podpory svých Slavjanských bratrů ho požádali o pomoc a on jim předal kódy k tajné nukleární raketě země-vesmír. Skupina si však nebyla jista, na jakou loď je raketa zaměřena. Zda na Slavjanský Žukov nebo na Kolonizátorskou mateřskou loď. I přesto se rozhodli raketu odpálit a ta zničila loď Kolonizátorů.

Signál z Nadeyat'sya-7 také zachytil jeden z bývalých Slavjanských vědců. I přes nebezpečí se rozhodl oblast prozkoumat, aby jeho práce nepadla do nepovolaných rukou. Zde byl odchycen Českými lvi. Prvně vyděšen jejich Slavjanskými spolubojovníky jim nedůvěřoval, avšak po otevřené konverzaci začal důvěřovat jednomu členu Českých lvů. Rozhodl se jim tedy pomoci ještě jednou projekt Sparťan oživit. Byl vybrán nejsilnější z Českých lvů, jež byl následně podroben v laboratoři Nadeyat'sya-7 upraveným mutagenům. I přes komplikace se mutace zdařila a voják se zdá mutace zvládl. Bude však podroben důkladnému sledování.

A aby těch pro lidstvo dobrých zpráv nebylo dost, rozhodly se zbylé frakce uzavřít koalici. Jednotky Českých lvů, zbytky Slavjanské armý, Lovci lebek, jež byli identifikováni jako předsunutá jednotka Britských sil a Červený kříž uzavřeli mírovou dohodu s vzájemnou výpomocí. Řád se dohody nezúčastnil, není tedy součástí koalice, avšak nestojí ani proti ní. Žukov a jeho posádka opustili orbitu a odletěli do dalekého vesmíru. David Michálek jako jediný Slavjan zůstal na Zemi a pátrá po vrazilích své ženy a dcery.